

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
25 травня 2017 р.

ВИСНОВОК **про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду** **Шицького Івана Богдановича** **критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про **Шицького Івана Богдановича** (далі – Кандидат), що є суддею у відставці, Громадська рада доброчесності виявила дані, що дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики

Невідповідність витрат і майна кандидата на посаду судді та членів його сім'ї, а також близьких осіб задекларованим доходам.

1. Відповідно до декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 р. (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/6018a4b5-2332-4b32-bea9-86c2b031ddf3>) Кандидат декларує готівкові кошти в сумі 600 000,00 грн. (належать Кандидату) та 300 000,00 грн. (належать дружині Кандидата), які в подальших деклараціях не зазначаються, проте Кандидатом вказується набуття родиною права власності на рухоме майно (транспортного засобу) та нерухоме майно (квартири) (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/36e3e5f0-f1b7-45c0-bdae-d19c10a1d119>).

Членом сім'ї Кандидата є дружина - Шицька Валентина Володимирівна, яка працює заступником начальника управління пільг, державної та регіональної допомоги у Департаменті соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (КМДА).

Саме дружина набуває в 2016 році право власності на **квартиру в м. Києві площею 182,10 кв.м. за неймовірно низькою вартістю в 249 400,00 грн.**, а також автомобіль Фольксваген Гольф за 706 700,00 грн.

Громадська рада доброчесності вважає, що отримання дружиною Кандидата в 2016 р. подарунку у негрошовій формі від громадянина Савчука В.А. на суму 249 400,00 грн., може

свідчити про наявність незабезпечених зобов'язань майнового характеру, які мають істотний вплив на здійснення правосуддя.

2. Дружині Кандидата належить житловий будинок загальною площею 459,8 кв.м. в населеному пункті Михайлівка-Рубежівка Київської області. Даний житловий будинок вперше згадується в декларації Дружини (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/522b26c9-ea14-4556-a264-819755db14de>) та декларації Кандидата (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/6018a4b5-2332-4b32-bea9-86c2b031ddf3>) за 2015 рік як "об'єкт, не прийнятий в експлуатацію".

У Громадської ради доброчесності виникають питання щодо формування джерел для будівництва житлового будинку в Михайлівці-Рубежівці на 459,8 кв.м, адже за даними, що містяться в досьє Кандидата, заробітна плата дружини в період 2012-2016 рр. становить приблизно 120 тис. грн. на рік.

Зауважимо, що відповідність майна доходам членів сім'ї Кандидата викликало питання з боку громадських організацій і було предметом розслідування «PROSUD», яке було отримане Громадською радою доброчесності на поштову скриньку Ради (додаток 1).

До того ж, відповідно до матеріалів розслідування «PROSUD» вищевказаний будинок не змінював свого вигляду з 2011 року. Це може свідчити про те, що ніякі будівельні роботи не ведуться і Кандидат вказав недостовірну інформацію у своїй декларації

З боку зовнішнього спостерігача майновий стан Кандидата та його сім'ї викликають обґрунтований сумнів. Відповідно ж до статті 1 Кодексу суддівської етики суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

Рішення ЄСПЛ

Кандидат брав участь в колегіальному ухваленні рішень, що були предметом аналізу Європейським судом з прав людини. У справі "Сокурєнко і Стригун проти України" (рішення від 20 липня 2006 року) Суд констатував порушення п.1 ст.6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод. Суд вказав, що *«28. На думку Суду, перевищивши свої повноваження, які були чітко викладені у Господарському процесуальному кодексі, Верховний Суд не може вважатися "судом, встановленим законом" у значенні пункту 1 статті 6 Конвенції відносно оскаржуваного провадження. 29. Відповідно було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.»*

Рада відзначає, що п.1 ст.6 Конвенції передбачає: *«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом...»*.

Відповідно до ст. 1 Кодексу суддівської етики *«Суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду»*.

Констатоване Судом порушення права на справедливий і публічний розгляд справи незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, з усією очевидністю не може створювати у стороннього спостерігача враження про дотримання ст. 1 Кодексу суддівської етики.

Більше того, згодом Європейським судом з прав людини було розглянуто справу "Верітас проти України" (рішення від 13 листопада 2008 року), у якій Суд вказав: *«28. Суд вважає, що у цій справі факти та правові обставини є ідентичними з тими, що вже розглядались Судом у рішенні "Сокурєнко та Стригун проти України" (Sokurenko and Strygun v. Ukraine, згадане вище). Суд не знаходить підстав відхилитись від своєї попередньої практики та вважає, що у цій справі було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.»*

Отже, на практику Верховного Суду України, сформовану за участю Кандидата, не вплинула констатація ЄСПЛ порушень пункту 1 статті 6 Конвенції. І це призвело до повторного допущення Верховним Судом України аналогічного порушення, констатованого Європейським судом з прав людини.

Даний факт також в очах розумного спостерігача не може свідчити про неухильне додержання судом вимог закону і принципу верховенства права, зміцнювати довіру в справедливість суду та ефективність правосуддя.

З огляду на викладене, Громадська рада доброчесності дійшла висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Додаткова інформація про Кандидата

Громадська рада доброчесності повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України про те, що відповідно до даних Досьє, Кандидат є засновником Громадської організації ТІЗ "ДЕСЕНКА", з якою пов'язана передача в приватну власність земельних ділянок у Деснянському районі м. Києва, що викликала значний суспільний резонанс.

Рішенням Київради №538/538 від 16.10.2008 р. «Про передачу громадянам, членам товариства індивідуальних забудовників «Десенка», у приватну власність земельних

ділянок для будівництва, експлуатації та обслуговування житлових будинків, господарських будівель і споруд...» Кандидату передано у приватну власність земельну ділянку між селом Троєщина та річкою Десенка у Деснянському районі м. Києва, площею 0,10 га.

Землі, на яких було розпочато будівництво котеджного містечка «Десенка», у 1991 році були виділені чорнобильцям, однак їм так і не вдалося їх приватизувати. Згодом землі були відібрані та передані у власність суддям.

Джерела інформації -

<http://nikorupciji.org/2014/03/13/sudy-voobsche-podonky-yly-lysh-neskolko-desyatkov/>

<http://gazetavv.com/news/incidents/57542-zemlya-i-sudi.html>

http://alder.pp.ua/2012/10/90_11.html

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки:

1. Розслідування «PROSUD».

Координатор

Громадської ради доброчесності